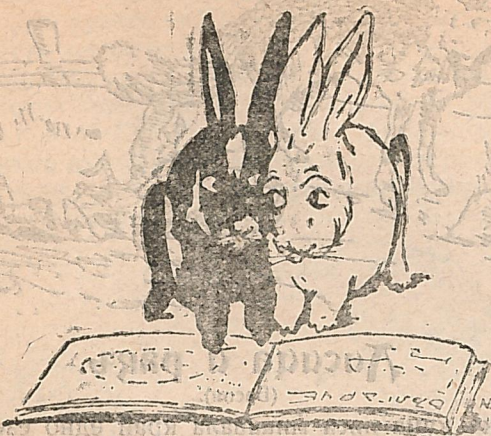

РОСИЦА

Азъ извирамъ Тукъ ливади
Отъ балкана, Оросявамъ,
Гдѣ гора шуми, Тамъ поле безъ край.

И разнасямъ Ниви още
Хладновина И градини —
Въ чудни долини! Сжщи земень рай!

Гдѣто здравецъ, Азъ прѣвръщамъ
Теменужки Трудъ въ богатство,
Лхъгъ ароматъ; Тежко брѣме — въ пухъ! —

Гдѣто птички Азъ съмъ радостъ
Волно пѣятъ, И надежда —
Гдѣ е благодать! Ваша бодъръ духъ!

Севлиево, на Гергйовъ-день 1919 г.

Ст. Братозановъ.

